ఏకాభిప్రాయం...

'మేడమ్‌గారూ.... మేడమ్‌గారూ... ' స్కూటర్ ఆపి, ఒక కాలు కింద పెట్టి, పిలిచాడు.

ఎవరూ అన్నట్టుగా ఆమె కంగారుగా అటూ ఇటూ చూసింది.

'రండి.... నా స్కూటర్ మీద పోదాం' పిలిచాడు.

బస్‌షెల్టర్‌లో జనం పెద్దగా లేరు. పల్లెకు పోవాల్సిన బస్సు వస్తుందో రాదో గ్యారంటీ కూడా లేదు. ఇరవై కిలోమీటర్లు పోవాలి.

'రండి మేడమ్... ఆఫీసుకు టైమైపోవట్లేదా?' పిలిచాడు.

ఆమె స్థిరంగానే నిర్ణయం తీసుకుంది.

'వద్దులేండి సార్... ఏమనుకోకండి... బస్సులోనే వస్తా'

'అయ్యో... భలేగా ఉన్నారే మీరు... సరే' బయల్దేరాడు.

టౌన్ నుంచి అతడి ఆఫీసు కూడా ఇరవై కిలోమీటర్ల దూరంలోని పల్లెలోనే. రోజూ స్కూటర్ మీదే వెళ్లి స్కూటర్ మీదే వస్తాడు. కొత్తల్లో బస్సులో వెళ్లడానికి ప్రయత్నించాడు. నడుము విరిగిపోయింది. స్కూటర్ మీద సేఫ్ కూడా కాదు. లారీలు తిరుగుతుంటాయి. కాని ఇందులో సుఖం కూడా ఉంది. ఆఫీసులో ఆలస్యం అయినా కంగారు ఉండదు. స్కూటర్ ఉంది కదా.

ఎదురుగాలి కొడుతోంది. పై జేబులో సెల్ పెట్టుకొని నడుపుతున్నాడు. దారిలో పొలాలు ఉన్నాయి. కొన్ని చోట్ల టేకు తోటలు. కొన్ని చోట్ల జామాయిల్ తోటలు. కొన్నిచోట్ల అడపా దడపా కుందేళ్లు తిరుగాడేంత చిట్టడవి. టౌన్ నుంచి ఆ చుట్టుపక్కలంతా ఉదయం లేస్తే పల్లెలకు తిరిగే ఉద్యోగులు ఉన్నారు. టీచర్లు, రెవెన్యూ ఉద్యోగులు, ఏఎన్ఎంలు, అంగన్‌వాడీ వర్కర్లు, పంచాయతీ కార్యదర్శులు... మగవాళ్లు... ఆడవాళ్లు....

ఆఫీసుకు చేరుకునే సరికి అప్పటికే నలుగురైదుగురు కాచుకొని ఉన్నారు. ఒకడు ముసలాయన.

'ఏం చెంచయ్యా'

ముసలాయన ఏం మాట్లాడలేదు.

'లోపలున్నోణ్ణి చెప్పు తీసుకొని కొట్టు. వాడు ఇస్తే కదా నేను ఇవ్వడానికి'

ముసలాయన నెత్తి గీరుకున్నాడు.

'వాడేం అడిగాడో ఇచ్చేస్తే పోతుంది గదా చెంచయ్యా'

మాసిన బట్టలు. చెప్పులు లేవు. ముసలాయన కాడలా ఉన్నాడు.

'సరే... ఉండు' అని టేబుల్ మీద కాగితం వెతికి లోపలికి వెళ్లాడు.

'సార్. మంచి బేరం వస్తే నేనే చెప్తాను. మీకెంత కావాలో అంత తిందురుగాని. ఇలా అణాకీ కాణికీ రైతుల్ని ఆపకండి. మీకేం లోపలుంటారు. వాళ్లు ఎండిన మొకాలేసుకొని నావైపు చూస్తున్నారు. సంతకం పెట్టండి'

'అది కాదు ఎంఆర్ఐ గారూ'

'పెట్టండి సార్'

'మీరు నాతో మిలాఖాత్ అయితే కదా'

'నేను కాను సార్. మీకేదైనా కావాలంటే మీరు చూసుకోండి. పేదోళ్లతో మాత్రం వద్దు. సంతకం పెట్టండి'

పెట్టేశాడు.

ఆ సాయంత్రం వరకూ ఇలాంటివే పనులు. ఆ మాటకొస్తే రోజూ ఇలాంటి పనులే.

ఆఫీసయ్యాక మళ్లీ స్కూటర్ మీద బయలుదేరాడు. దారిలో వెతికాడు. ఎవరైనా కనిపిస్తారా... లిఫ్ట్ ఇద్దామా అని. ఎవరూ కనిపించలేదు. టౌన్‌లోకి వచ్చేటప్పటికి దీపాలు వెలిగి అట్టహాసంగా ఉన్నాయి రోడ్లు. సమోసాల బండి... చికెన్ పకోడి బండి.... దోసెల బండి... జనం మూగి ఉన్నారు. సాయంత్రపు అల్పాహారం. సమోసాలు రెండు ప్యాకెట్లు కట్టించుకొని ఫ్రంట్ డిక్కీలో పెట్టుకున్నాడు. రోడ్డు దిగి సందుల్లోకి స్కూటర్ తిప్పేసరికి పరిచయస్తుడు పైన షాల్ కప్పుకొని నడుచుకుంటూ వస్తున్నాడు. స్కూటర్ ఆపాడు.

'ఏం సుబ్బారెడ్డి...'

'జ్వరంగా ఉంది. డాక్టర్ దగ్గరికి పోతున్నా'

'ఎవరి దగ్గరా?'

చెప్పాడు.

'వాడి దగ్గరికా? ఎదవ గాదా. నా బంధువే. కాదన్ను. కాని ఇంజెక్షన్ వేస్తే వాపు తగ్గడానికి మళ్లా ఏడాది తిరగాలి. ప్రబాకర్ నాయుడు దగ్గరకి పోకపోయా?'

'ఫీజు ఎక్కువ కదా'

'ఫీజు ఎక్కువైతే? పిచ్చాయన... భలే ఉన్నావే... పో...పో... ప్రబాకర్ నాయుడి దగ్గరకుపో'

స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు. ఇల్లు చేరేసరికి భార్య వంటగదిలో ఉంది. పిల్లలు స్నానానికి పోబోతూ డ్రాయర్లతో మంచం మీద గెంతుతున్నారు. తల్లీ తండ్రీ శివాలయంలో ఉండే టైము.

'వీళ్లు ప్రైవేటుకు పోరంటనా?' అడిగాడు.

'ఏదీ... వింటేగా' లోపలి నుంచి భార్య అంది.

పిల్లలు తండ్రిని చూసి ఇంకా ఉత్సాహంగా గెంతడం మొదలుపెట్టారు.

నవ్వుకుంటూ వాళ్లను తీసుకెళ్లి స్నానం చేయించి సమోసాలు పెట్టి ప్రైవేటులో దించి వచ్చాడు.

మరుసటి రోజు స్కూటర్ తీసుకొని ఆఫీసుకు బయలుదేరాడు. ఇంటి నుంచి బయలుదేరి టౌన్ వదిలేలోపు మూడు అడ్డాలున్నాయి ఉద్యోగులు బస్సు ఎక్కడానికి. ఒకచోట కాకపోతే ఒకచోటైనా ఎవరో ఒకరు కనపడతారు లిఫ్ట్ ఇవ్వడానికి.

రెండో అడ్డా మీద ఒకామె నిలుచుని ఉంది.

'మేడమ్ గారూ... మేడమ్‌గారూ...' స్కూటర్ ఆపి, కాలు కింద పెట్టి, పిలిచాడు.

ఆమె చూసింది.

'రండి... నా స్కూటర్ మీద వెళ్దురుగాని'

ఆమె మొహమాటంగా నవ్వింది. నిజానికి ఆమెకు టైమైపోయి చాలాసేపవుతోంది.

'వద్దులేండి సార్... మీకెందుకు శ్రమ'

'శ్రమేముంది... రండి మేడమ్'...

ఆమె అటూ ఇటూ చూసి ఇబ్బంది పడుతూనే వచ్చి బిగుసుకుని కూచుంది. స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు. ఎదురుగాలి షరామామూలుగా ఉంది. ఇరవై కిలోమీటర్లంటే కాస్తో కూస్తో మాటలు నడవాలి.

'ఏం తెచ్చారు మేడమ్ బాక్సు'...

‘ఆ... ఏదో ఒకటి’

‘అంతేలేండి... ఉదయాన్నే లేచి ఒండుకొని ఉద్యోగం కూడా చేయాలంటే’...

ఆమె ఏమీ మాట్లాడలేదు.

‘మీ సారు పర్లేదా... ఏమైనా సాయం చేస్తాడా?’

ఆమె ఏమీ మాట్లాడలేదు.

‘ఏంటోలేండి... సుఖం లేకుండా తయారయ్యింది బతుకు’

‘సార్... మీకు పుణ్యం ఉంటుంది. తొందరగా పదండి. అవతల నాకు టైమైపోయింది’

బిగుసుకొని కూచుంది.

స్కూటర్ నడపడం మీదే దృష్టి పెట్టి, మధ్యలో ఆమె దిగాల్సిన చోట దింపేసి ఆఫీసుకు వచ్చేశాడు. అప్పటికే తాసిల్దారు జీప్ స్టార్ట్ చేసుకుని పటాలంతో పోబోతూ ఉన్నాడు.

‘ఎక్కడికి సార్?’

‘పంచనామా... రండి’

చావు మామూల్దైతే పర్లేదు. కిరికిరి ఉంటే మంచి డబ్బు.

‘వద్దు సార్. మీరు పదండి. నేనలా రేషన్ షాపులు చూసుకొని వస్తా’

జీపు వెళ్లిపోయింది. రేషన్ షాపులు అంటాడుగాని సాధారణంగా అతడు ఒకే ఒక రేషన్ షాపుకు వెళతాడు. అతడు వెళ్లేటప్పటికి ఆమె ఉంది. చూసి పలకరింపుగా నవ్వి కుర్చీ వాల్చింది. నివాసం ఉన్న పెంకుటింట్లోనే షాపు. కిరోసిన్ డ్రమ్ములు, పామాయిల్, చక్కెర, సాల్ట్, ఒకవైపుగా వాలి మరోవైపు తేలిగ్గా ఉన్న కాటా.

‘ఎలా ఉన్నావమ్మా?’

‘ఏదో మీ దయ సార్’ ఆమె దండం పెట్టింది.

నిజానికి ఆమెకు ఆ డీలర్‌షిప్ నిలబడటం తన దయే. భర్త చనిపోయాడు. చనిపోతే వెంటనే నోటిఫికేషన్ ఇచ్చి ఇంకొకరికి డీలర్ షిప్ ఇవ్వొచ్చు. కాని విడో కదా పాపం బిడ్డలు గలది బతకద్దని.

‘నాదేముందమ్మా. అంతా ఆ దేవుడి దయ. నువ్వు బాగుంటే నాకదే సంతోషం.’

ఆమె తలాడించింది.

‘పిల్లలు బాగా చదువుకుంటున్నారా?’

'చదువుకుంటున్నారు సార్'.

'ఇంకేం వాళ్ళ దారిలో పడ్డట్టే. కాస్త మంచినీళ్లు ఉంటే ఇవ్వు'

ఆమె లోపలికెళ్లి భక్తిగా, శ్రద్ధగా మజ్జిగ చేసుకొని తెచ్చి ఇచ్చింది.

ఒక గుక్క తాగాడు.

'ఈకాలం పిల్లలకు చెప్పే పనే లేదు. ఇంక నువ్వు కూడా నీ సంతోషం చూసుకోవాల'

ఆమె తల దించుకుంది.

'ఏం... నీ సంతోషం నువ్వు చూసుకోవా?'....

ఆమె తల దించుకునే ఉంది.

'ఎన్నో అనుకుంటాం. అంతలోనే అరే దేవుడు ఇంత పని చేశాడే అని బాధ పడతాం. కొన్నాళ్లకు సర్దుకొని సరే ఇది కూడా ఒక దారే అనుకొని ముందుకు పోవాల.'

'ఏం?'

'నాకు ఏ ఆశా లేదు సార్'

'అలా అంటే ఎలాగమ్మా'

'ఆయన జ్ఞాపకాలతోనే బతుకుతున్నా సార్. పడగ్గదిలో కూడా ఆయన ఫొటోనే పెద్దదిగా తగిలించుకుని ఇంకో ఆలోచనే రాకూడదని బతుకుతున్నా. ఇంకో ఆలోచన వచ్చిందా... ఒకరోజుతో పోదు కదా. ఏమంటారు... నిజమా... అబద్ధమా?'

'నేను చెప్పేది అదే. ఇంకో ఆలోచన రాకుండా మనం చూసుకోవాల. అందులోనే మన సంతోషం వెతుక్కోవాల. మంచిది'

'మంచిది సార్'

స్కూటర్ వేసుకొని ఆఫీసుకు వచ్చేశాడు. ఆ సాయంత్రం టౌన్‌లో ట్రావెల్ ఏజెంట్ దగ్గరకు వెళ్లాడు. ట్రావెల్ ఏజెంటంటే ట్రావెల్ ఏజెంట్ కాదు, అతడొక భోజన హోటల్ నడుపుతూ సంవత్సరానికి రెండుసార్లు తీర్థయాత్రలు నిర్వహిస్తుంటాడు. అతడి దగ్గరకు వెళ్లి మరో రెండు వారాల్లో ఏర్పాటైన కాశీయాత్రకు డబ్బులిచ్చి రెండు సీట్లు బుక్ చేసుకున్నాడు– తల్లిదండ్రుల కోసం. ఇంటికి వచ్చి ఆ సంగతి చెప్పేసరికి భార్యకు ఇంత పొడుగు వచ్చింది కోపం.

'ఇప్పుడేం అంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టాలా? శివాలయంలో ఉండే శివుడు చాలడట్నా మీ అమ్మా బాబులకూ'

ఆమెకు కోపం పెరిగిపోయింది.

'చీటికిమాటికి లగెత్తుతాపోయి బలే ఖర్చుపెడుతున్నావే డబ్బు... ఏం మూల్గ తుందనా '

'నువ్వు నోర్మూయ్'

'మూస్తా మూస్తా. నువ్వు నా మాటెప్పుడు విన్నావులే'

'పెళ్లాం చెప్పినట్టు వినే ఆడంగోణ్ణి కాదు'

'నేనేం చెడ్డ చెప్పానా?'

'మంచి చెప్తే నేను కాదంటానా? ముసలాళ్లకు ఆ మాత్రం సంతోషం ఇవ్వక్కర్లేదా మనం. ఎప్పట్నించి అడుగుతున్నారు?'

భార్య ఇంకేం మాట్లాడలేదు. అతడు వినే రకం కాదు.

మరుసటి రోజు యథావిధిగా స్కూటర్ తీసుకొని బయలుదేరాడు.

ఎండ పెద్దగా లేదు. రాత్రి కొత్త పోస్టర్లు వేసినట్టుంది గోడలన్నీ డబ్బింగ్ సినిమా ముఖాలతో అలుక్కుపోయి ఉన్నాయి. మొదటి అడ్డా చూశాడు. ఎవరూ లేరు. రెండో అడ్డా చూశాడు. ఒకామె నిలుచుని ఉంది. తెలిసిన ముఖమే.

'మేడమ్‌గారూ... మేడమ్‌గారూ' స్కూటర్ ఆపి, కాలు కింద పెట్టి, పిలిచాడు.

ఆమె చూసింది. పలకరింపుగా నవ్వింది.

'రండి నా స్కూటర్ మీద వెళదాము' పిలిచాడు.

ఆమె పెద్దగా ఆలోచించకుండా నేరుగా వచ్చి కూచుంది.

'బతికించారు సార్. నేను వచ్చేసరికి బస్సు పోయింది. ఎలారా అనుకుంటూ నిలుచుంటే'

'దాన్దేముంది మేడమ్'....

స్కూటర్ గేర్ మార్చి గుంతల్ని తప్పించుకుంటూ టౌన్ దాటుతున్నాడు.

'బాక్స్ తెచ్చుకున్నారా?'

'లేదండీ'

'అయ్యో. మధ్యాహ్నం ఏం తింటారు?'

'ఏవో నాలుగు బిస్కెట్లు తిని సోడా తాగుతా'

'అయ్యో. ఇలా చేస్తే ఎలాగండీ. ఆరోగ్యం పాడైపోదూ'...

'ఏం చేస్తాం సార్. ఉదయాన్నే లేచి పిల్లలకి కావలిసినవి చూసి బయల్దేరడమే సరిపోతోంది. ఇంక వంట కూడా అంటే ఒకోరోజు సాధ్యం కాదు...'

'ఇవాళ వాళ్లేం తింటారు?'

'బంధువుల ఇల్లు దగ్గరే లేండి. మధ్యాహ్నం వెళ్లి తినమన్నాను'

'ఏం బతుకులో ఏమిటో. ఆడవాళ్లకు అన్నీ కష్టాలే'

'ఏం చేస్తాం సార్. డబ్బులు కావాలి కదా. కాలు మీద కాలు వేసుకొని కూచునే బతుకులా మనవి'

'బాగా చెప్పారు'

'మీరు తెచ్చుకున్నారా?'

'లేదండీ'

'అదేం?'

'మా ఆవిడకు పని తెమలదు. నాకు ఆలస్యం నచ్చదు. మా ఆఫీస్ దగ్గర చిన్న హోటల్ ఉంది. దాన్లోనే'...

'బాగుంది సంబడం. మగాళ్లని చూసుకోనక్కర్లేదటండీ'

'ఇలాగే ఉంటాయిలేండి కాపురాలు'

టౌను దాటారు. ఎదురుగాలి నాగా లేకుండా వీస్తూనే ఉంది. అతడి జుట్టు గాలికి పైకి లేచినా అందులో ఏదో వయ్యారం ఉంది. ఆమె పవిట గాలికి రెపరెపలాడుతూ ఉంది.

'మీ సారు పర్లేదా మేడంగారూ. సాయం చేస్తాడా. వంటా గింటా...'

'అయ్యో రామా. అంత ప్రాప్తం కూడానా'

'తెలుసుకోరండీ మగవాళ్లు. కొంచెం సాయం చేస్తే ఆడవాళ్లకు అదే పెద్ద సంతోషం'

'చెప్పి చెప్పి విసిగిపోయానండీ బాబూ'

'వినరు కదా'

'అస్సలు'

'చూశారా. ఇలాంటి చిన్న చిన్న విషయాలే లోలోపల పేరుకుపోతాయండీ. ఏమంటారు?'

'ఆడవాళ్లం కదా సార్. అన్నీ నోరు తెరిచి చెప్తామా?'

'నాకు అర్థమైంది లేండి. మందూ గిందూ?'

'పెద్దగా లేదు. ఏ మాటకా మాట చెప్పుకోవాలి. వారానికి ఒక్కసారి. అదీ ఆదివారం'

'నేనస్సలు ముట్టనండీ'

'ఔనా?'

'నిజం.'

'మేలే'

'ఏమండీ... ఉన్నదే ఒక్క ఆదివారం. ఆ ఒక్కరోజైనా పెళ్లాం బిడ్డలతో గడపాలి కదా. మీ వారైనా... మీరూ ఆఫీసుకు వెళ్తారు... ఆయనా ఆఫీసుకు వెళ్తారు... ఆదివారం ఒక్కరోజైనా మీతో సరదాగా ఉండకపోతే ఎలా?'

'ఏం చెప్తామండీ. వాళ్లకు వాళ్లు తెలుసుకోవాలి'

'బాగా చెప్పారు'....

పత్రా... బీడూ అలాంటిది పోయి జామాయిల్ తోటలు మొదలయ్యాయి. తోటల్లో చెట్లు వరుసగా నిలబడి గాలికి మెల్లగా తలలు ఆడిస్తున్నాయి.

'పోనీ సినిమాకూ షికార్లకూ తీసుకుపోతాడా?'

'ఏదోలేండి... ఒకటి అరా'

'చూశారా... ఇంక అసంతృప్తి కలగదంటే కలగదండీ...?'

ఆమె మౌనంగా ఉంది.

'అందుకే ఇలాంటివి ముదిరి సంబంధాలు కూడా పెట్టుకుంటున్నారండీ. '

'మీరూరుకోండి సార్'

'నిజమండీ'...

'మరీ'...

'అయ్యో. పేపర్లలో ఎన్ని చదవడం లేదు'

ఆమె కాసేపు ఊరికే ఉండి అంది.

'అవేం అంత సులువా సార్. ఆడవాళ్లకి. ఒక్కసారి తగులుకుంటే అదో పెద్ద బంక'

'ఛ. అలా కాదండీ. మనిషిని గమనించుకోవాలి. ఎలాంటి వాడో చూసుకోవాలి. ఒరే బాబూ ఎప్పుడైనా ఒకసారి అరసారి... మళ్లీ నా జోలికి రాకూడదు... అని చెప్పు కోవాలి. ఆ మాటకొస్తే మగవాళ్లు కూడా అంతే కదండీ. ఒకసారో రెండు సార్లో.... అదే పనిగా ఉంటే కాపురాలు కూలిపోవటండీ'

'మీరు బలే తేలిగ్గా చెప్పేస్తున్నారు సార్'

'ఇందులో పెద్ద పర్వతాలు మోసేది ఏముందండీ. గుట్టుచప్పుడు కాకుండా జరిగిపోవాలి. ఆ తర్వాత మర్చిపోవాలి. ఒకవేళ రేపో మాపో ఎదురుపడినా నమస్తే సార్.... నమస్తే మేడమ్ అని ఏమీ ఎరగనట్టుగా మన పనిలో మనం వెళ్లిపోవాలి. అంతే. బస్'....

ఆమె మౌనంగా ఉండిపోయింది.

టేకు తోటలు కూడా వెళ్లిపోయాయి.

ఒకటీ ఒకటిన్నర మైలుండే చిట్టడవి.

చిన్న మబ్బుతునక ఏదో అడ్డు వచ్చి ఉండాలి... సూర్యుడు కాసింత మసక బారాడు. గాలి బాగుంది. చల్లగా వీస్తున్నట్టే అని ఇద్దరికీ అనిపించింది. అతడు స్కూటర్ నడుపుతున్నాడు. గతుకులకు ఆమె తేలిగ్గా ఎగిరెగిరి పడుతోంది.

చిట్టడవి ఒకచోట ఇంకాస్త చిక్కనవుతుంది.

అతడు స్కూటర్ కాస్త స్లో చేస్తున్నట్టుగా కనిపించాడు.

ఆమె అభ్యంతరం చెప్పకుండా అలాగే ఉంది.

మరి కాస్త స్లో చేశాడు.

ఆమె అలాగే ఉంది.

ఇక పూర్తిగా స్లో చేసి పక్కకు ఆపుకుంటూ– 'ఇక్కడ కాసేపు రెస్ట్ తీసుకొని పోదామండీ మేడమ్‌గారూ' అని అతడు అన్నాడు.

'మీరు బలేటోళ్లు సార్' అని ఆమె అంది.

మొత్తం మీద అతడికి ఏకాభిప్రాయం ఉన్న విషయం పట్ల ఆమెకు ఏకాభిప్రాయం కుదిరి స్కూటర్ చిట్టడవిలోకి దారి తీసింది.

ఏప్రిల్ 5, 2013